Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1148/2001

2001 m. birželio 12 d.

dėl šviežių vaisių ir daržovių atitikties prekybos standartams patikrinimų

(OL L 156, 2001 6 13, p. 9)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2379/2001 2001 m. gruodžio 5 d.	L 321	15	2001 12 6
►**M2**	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 408/2003 2003 m. kovo 5 d.	L 62	8	2003 3 6

pataisytas:

►**C1** Klaidų ištaisymas, OL L 180, 2007 7 10, p. 46 (1148/2001)
►**C2** Klaidų ištaisymas, OL L 182, 2007 7 12, p. 38 (408/2003)

▼B

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1148/2001

2001 m. birželio 12 d.

dėl šviežių vaisių ir daržovių atitikties prekybos standartams patikrinimų

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1996 m. spalio 28 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2200/96 dėl bendro vaisių ir daržovių rinkos organizavimo ([1]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 911/2001 ([2]), ypač į jo 10 straipsnį,

kadangi:

(1) 1992 m. liepos 29 d. Komisijos reglamentą (EEB) Nr. 2251/92 dėl šviežių vaisių ir daržovių kokybės patikrinimo ([3]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 766/97 ([4]), būtina iš dalies pakeisti, atsižvelgiant į prekybos šviežiais vaisiais bei daržovėmis augimą ir padidėjusį profesionalumą, bendro šio sektoriaus rinkų organizavimo pokyčius ir siekiant išaiškinti daugelį tame reglamente pasitaikančių neaiškumų. Supaprastinimo ir aiškumo sumetimais taisykles reikėtų suformuluoti iš naujo, o Reglamentą (EEB) Nr. 2251/92 panaikinti.

(2) Valstybės narės turi paskirti kontrolės įstaigas, atsakingas už atitikties visuose pardavimo etapuose patikrinimą. Atsižvelgiant į labai įvairias valstybių narių sąlygas, kiekvienoje valstybėje narėje viena ar kita iš šių įstaigų turėtų būti atsakinga už ryšius tarp visų paskirtų įstaigų bei už šių įstaigų veiksmų koordinavimą.

(3) Atitikties patikrinimai turėtų būti atliekami imant pavyzdžius ir nukreipti į tuos prekiautojus, kurie greičiausiai turi standartų neatitinkančių prekių. Valstybės narės, atsižvelgdamos į savo nacionalinės rinkos ypatumus, turi nustatyti taisykles, pagal kurias konkrečioms prekiautojų kategorijoms būtų nustatomas patikrinimų prioritetiškumas. Siekiant užtikrinti patikrinimų skaidrumą, apie šias taisykles reikėtų pranešti Komisijai. Kadangi žinios apie prekiautojus ir jų pagrindinius duomenis yra būtina valstybių narių analizės priemonė, labai svarbu kiekvienoje valstybėje narėje sukurti šviežių vaisių ir daržovių prekiautojų duomenų bazę, atsižvelgiant į pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2251/92 parengtą registrą.

(4) Į trečiąsias šalis eksportuojami vaisiai ir daržovės turi atitikti standartus. Valstybės narės turi tai užtikrinti ir patvirtinti atitikimą atsižvelgiant į Ženevos protokolą dėl šviežių vaisių bei daržovių ir sausų bei džiovintų produktų standartizavimo, pasirašytą remiantis Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos ir OECD tarptautinių standartų vaisiams ir daržovėms taikymo programa. Iš trečiųjų šalių importuojami vaisiai ir daržovės turi atitikti pardavimo arba jiems lygiaverčius standartus. Todėl prieš įvežant šias prekes į Bendrijos muitų teritoriją turi būti patikrinta jų atitiktis, išskyrus mažas siuntas, kurios, kontrolės institucijų nuomone, nekelia didelio pavojaus. Kai kuriose trečiosiose šalyse, suteikiančiose patenkinamas atitikties garantijas, tikrinti gali tų trečiųjų šalių kontrolės įstaigos. Tokiu atveju valstybės narės turi reguliariai tikrinti trečiųjų šalių kontrolės įstaigų atliktų patikrinimų teisėtumą ir apie savo patikrinimų rezultatus informuoti Komisiją.

([1]) OL L 297, 1996 11 21, p. 1.
([2]) OL L 129, 2001 5 11, p. 3.
([3]) OL L 219, 1992 8 4, p. 9.
([4]) OL L 112, 1997 4 29, p. 10.

▼B

(5) Nereikalaujama, kad minėtus standartus atitiktų perdirbimui skirti produktai, bet turi būti užtikrinta, kad jie nebus parduoti rinkoje kaip švieži. Šiuos produktus būtina tinkamai paženklinti etiketėmis, o tam tikrais atvejais – šie produktai turi turėti perdirbimo sertifikatą, kuriame būtų nurodyta galutinė produktų paskirtis ir suteikta patikrinimo galimybė.

(6) Vaisiams ir daržovėms, kurių atitiktis pardavimo standartams jau patikrinta, tokie patys patikrinimai taikomi visuose jų pardavimo etapuose. Tam tikslui turėtų būti priimtos Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos pasiūlytos gairės dėl patikrinimo, atitinkančios OECD rekomendacijas. Tačiau reikėtų nustatyti atskiras priemones dėl patikrinimų mažmeninės prekybos etape.

(7) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Šviežių vaisių ir daržovių komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Valstybės narės, remdamosi šio reglamento nuostatomis, visuose pardavimo etapuose atlieka Reglamento (EB) Nr. 2200/96 7, 8 ir 9 straipsniuose nustatytų prekybos standartų atitikties patikrinimus.

2 straipsnis

Kompetentingos institucijos

1. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną kompetentingą instituciją, atsakingą už koordinavimą ir kontaktus šiame reglamente minimose srityse (toliau – koordinuojanti institucija).

2. Valstybės narės praneša Komisijai:

— koordinuojančios institucijos, kurią jos paskyrė taikydamos šio straipsnio 1 dalį, pavadinimą, pašto bei elektroninio pašto adresus,

— kontrolės įstaigų, kurias jos paskyrė taikydamos Reglamento (EB) Nr. 2200/96 7 straipsnio trečią pastraipą, pavadinimą, pašto bei elektroninio pašto adresus,

— jų paskirtų kontrolės įstaigų atitinkamų veiklos sričių tikslų aprašymą.

3. Koordinuojanti institucija gali būti kontrolės įstaiga, viena iš kontrolės įstaigų arba kuri nors kita pagal 1 dalį paskirta institucija.

4. Valstybių narių paskirtų koordinuojančių institucijų sąrašą Komisija paskelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*, C serijoje.

3 straipsnis

Prekiautojų duomenų bazė

1. Valstybės narės sukuria prekiautojų vaisiais ir daržovėmis duomenų bazę, į kurią šiame straipsnyje apibrėžtomis sąlygomis įtraukiami šviežiais vaisiais ir daržovėmis, kuriems taikant Reglamento (EB) Nr. 2200/96 2 straipsnį nustatyti standartai, prekiaujantys prekiautojai.

„Prekiautojas“ – tai fizinis arba juridinis asmuo, turintis šviežių vaisių bei daržovių, kuriems taikomi pardavimo standartai, ir ketinantis pats arba trečiosios šalies vardu juos pateikti parduoti arba siūlyti parduoti, parduoti arba kuriuo nors kitu būdu jais prekiauti Bendrijos teritorijoje ir (arba) eksportuoti į trečiąsias šalis.

Valstybė narė nustato sąlygas, kuriomis į duomenų bazę įtraukiami arba neįtraukiami šie prekiautojai:

▼B

— prekiautojai, kurių veiklai netaikomas įsipareigojimas laikytis pardavimo standartų vadovaujantis Reglamento (EB) 2200/96 3 straipsniu,

— fiziniai arba juridiniai asmenys, kurių veikla vaisių bei daržovių sektoriuje apsiriboja tik prekių transportavimu arba nedidelių kiekių pardavimu mažmeninės prekybos etape.

2. Jei duomenų bazę sudaro keletas atskirų elementų, koordinuojanti institucija užtikrina, kad duomenų bazė ir jos elementai būtų vienodi ir kad jie būtų vienodai atnaujinami. Duomenis visų pirma atnaujina kontrolės įstaigos, naudodamos informaciją, surinktą visuose pardavimo etapuose atliktų patikrinimų metu.

3. Šią duomenų bazę sudaro kiekvieno prekiautojo registracijos numeris, pavadinimas, adresas, informacija, reikalinga norint jį priskirti vienai iš šio reglamento 4 straipsnyje minimų kategorijų, ypač jo padėtis prekybos grandinėje, informacija apie įmonės svarbą, informacija apie kiekvieno prekiautojo ankstesnių patikrinimų išvadas ir visa kita patikrinimams atlikti reikalinga informacija.

4. Prekiautojai turi pateikti informaciją, kuri, valstybių narių nuomone, yra būtina kuriant ir atnaujinant duomenų bazę. Valstybės narės nustato reikalavimus, pagal kuriuos į jų duomenų bazę įtraukiami jų teritorijoje neįsisteigę, tačiau joje prekiaujantys prekiautojai.

4 straipsnis

Vidaus rinkoje atliekami atitikties patikrinimai

1. Valstybės narės nustato prekiautojų turimų produktų atitikties prekybos standartams patikrinimo sistemą, imant pavyzdžius visuose pardavimo etapuose.

Pagal šią sistemą valstybės narės, remdamosi prekiautojo, prekiaujančio prekybos standartų neatitinkančiomis prekėmis, rizikos analize, nustato patikrinimų, kuriuos kontrolės įstaigos privalo atlikti, dažnumą, kuris turi užtikrinti, kad kiekvienos jau anksčiau apibrėžtos kategorijos prekiautojai laikytųsi Bendrijos taisyklių. Rizikos analizė pirmiausia siejama su įmonių dydžiu, jų padėtimi prekybos grandinėje, ankstesnių patikrinimų išvadomis ir visais kitais galimais valstybių narių apibrėžtais parametrais. Prekiautojai, kurie vaisius ir daržoves ruošia ir pakuoja, ypač gamybos regione, tikrinami dažniau nei kitų kategorijų prekiautojai. Gali būti tikrinama ir transportuojant.

Jei patikrinimai atskleidžia svarbius pažeidimus, kontrolės įstaigos atitinkamus prekiautojus tikrina dažniau.

2. Prekiautojai kontrolės įstaigoms turi suteikti visą informaciją, kuri, šių įstaigų nuomone, reikalinga organizuojant ir atliekant patikrinimus.

3. Valstybės narės, siekdamos užtikrinti vienodą ir aukštą vaisių bei daržovių atitikties pardavimo standartams lygį, gali leisti prekiautojams išsiuntimo etape kiekvieną pakuotę paženklinti pagal 3 priede nustatytą pavyzdį. Šis leidimas suteikiamas trejiems metams ir gali būti pratęstas.

Be to, šia galimybe besinaudojantys prekiautojai privalo:

— turėti kontrolės personalą, apmokytą pagal valstybės narės nustatytus reikalavimus,

— turėti tinkamą produkcijos ruošimo ir pakavimo įrangą,

— įsipareigoti pradėti savo siunčiamų prekių atitikties patikrinimą ir turėti registrą, kuriame būtų registruojamos visos atliktų patikrinimų operacijos.

Jei prekiautojai daugiau nebegali garantuoti aukšto ir vienodo atitikties lygio arba jei daugiau nebesilaikoma vienos iš anksčiau nurodytų sąlygų, valstybė narė panaikina prekiautojui suteiktą leidimą ženklinant kiekvieną pakuotę naudoti III priede nustatytą pavyzdį.

▼B

4. Prieš taikydama šį reglamentą, koordinuojanti institucija 1 dalyje nurodytos kontrolės sistemos nuostatas praneša Komisijai. Į šį pranešimą įeina nustatytų skirtingų kategorijų prekiautojai, jų patikrinimo dažnumas, o prireikus ir išsamios 3 dalies bei 5 straipsnio 1 dalies nuostatų įgyvendinimo sąlygos, įskaitant atskiriems prekiautojams taikomą minimalų patikrinimų skaičių. Koordinuojanti institucija nedelsdama informuoja Komisiją apie visus vėlesnius tos sistemos pakeitimus.

5 straipsnis

Eksporto vietoje atliekami atitikties patikrinimai

1. Kompetentinga kontrolės įstaiga, eksporto etape atlikdama atitikties patikrinimą, užtikrina, kad eksportui į trečiąsias šalis skirti produktai iš Bendrijos muitų teritorijos būtų išvežti tik tada, kai jie atitinka prekybos standartus.

Eksportuotojai privalo pateikti kontrolės įstaigoms visą informaciją, kuri, tų įstaigų nuomone, yra reikalinga organizuojant ir atliekant patikrinimus.

▼M2

_____

1a. Antroje pastraipoje minimas nuostatas valstybės narės gali taikyti prekiautojams, kurie laikosi šių reikalavimų:

a) pateikia pakankamas garantijas dėl vaisių ir daržovių, kuriais jie prekiauja, nuolatinės ir didelio laipsnio atitikties;

b) turi tikrinantį personalą, gavusį valstybės narės patvirtintą apmokymą;

c) įsipareigoja patikrinti jų parduodamų prekių atitiktį;

d) įsipareigoja užregistruoti kiekvieną jų atliktą patikrinimą.

Valstybės narės, atsižvelgdamos į kiekvieno prekiautojo kategoriją ir remdamosi rizikos analize, gali nustatyti, kokią minimalią minėtų prekiautojų siuntų dalį ir kokius kiekius turi tikrinti kompetentinga kontrolės įstaiga eksportavimo etape. Šios dalies turi pakakti tam, kad būtų užtikrintas Bendrijos taisyklių laikymasis. Jei šių patikrinimų metu nustatomi dideli pažeidimai, kontrolės įstaigos padidina tikrintiną šių prekiautojų siuntų dalį.

▼B

2. Kontrolės įstaiga, atlikusi 1 dalyje minimus patikrinimo veiksmus, kiekvienai, jos nuomone, prekybos standartus atitinkančiai eksportui skirtai partijai išduoda I priede nustatytą atitikties sertifikatą. Kai eksportuojamą siuntą sudaro keletas partijų, pastarųjų atitiktį gali patvirtinti vienas sertifikatas, kuriame yra aiškiai nurodytos atskiros šią siuntą sudarančios partijos.

▼M2

Jei, remdamasi 1a dalies nuostatomis, kompetentinga kontrolės įstaiga eksportavimo etape nepatikrino partijų, kurioms išduotas atitikties sertifikatas, šio sertifikato 13 skiltyje (Pastabos) nurodoma: „savikontrolė (Reglamento (EB) Nr. 1148/2001 5 straipsnio 1a dalis)“.

▼B

3. Eksporto deklaraciją kompetentinga muitinės institucija gali priimti tik tada, kai:

— prekės turi 2 dalyje arba 8 straipsnio 2 dalyje nurodytus sertifikatus arba

— kompetentinga kontrolės įstaiga tinkamai informavo muitinę, kad tam tikroms partijoms yra išduotas vienas iš dviejų paminėtų sertifikatų.

▼B

6 straipsnis

Importo vietoje atliekami atitikties patikrinimai

1. Prieš išleidžiant iš trečiųjų šalių įvežtus produktus į laisvą apyvartą, tikrinama jų atitiktis prekybos standartams.

Importuotojai privalo pateikti kontrolės įstaigoms visą informaciją, kuri, tų įstaigų nuomone, yra reikalinga organizuojant ir atliekant 2 dalyje ir 7 straipsnio 5 dalyje minimus patikrinimus.

2. Nepaisydama 7 straipsnio nuostatų, oficiali kontrolės įstaiga importo vietoje atlieka kiekvienos importuotos partijos atitikties patikrinimą ir, jei šie produktai atitinka nustatytus standartus, išduoda I priede nustatytą atitikties sertifikatą. Kai importuojama siunta susideda iš kelių partijų, pastarųjų atitiktį gali patvirtinti vienas sertifikatas, kuriame yra aiškiai nurodytos atskiros šią siuntą sudarančios partijos.

3. Leidimą išleidimui į laisvą apyvartą muitinė gali suteikti tik tada, kai:

— prekės turi 2 dalyje, 7 straipsnio 3 dalyje arba 8 straipsnio 2 dalyje minimus sertifikatus arba

— kompetentinga kontrolės įstaiga tinkamai informavo muitinę, kad tam tikroms partijoms yra išduotas vienas iš minėtų sertifikatų.

▼M2

4. Jei importavimo punkto kompetentinga kontrolės įstaiga mano, kad nėra didelio pavojaus, jog kai kurios partijos gali neatitikti prekybos standartų, nepaisydama šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatų, ji gali netikrinti šių siuntų. Ji siunčia muitinei antspaudu patvirtintą deklaraciją ar kitokiu būdu ją informuoja, kad ši gali atlikti muitinės formalumus.

Taikydama pirmąją pastraipą, kontrolės įstaiga iš anksto nustato partijų neatitikimo rizikos vertinimo kriterijus ir, remdamasi rizikos analize, pagal jos nustatytas importo rūšis – minimalią siuntų dalį ir kiekius, kurių atitiktį importavimo etape turi patikrinti kompetentinga kontrolės įstaiga. Kiekviena dalis, nurodyta remiantis šia pastraipa, visada turi būti gerokai didesnė už nustatytas remiantis 7 straipsnio 5 dalimi.

4a. Kad šio straipsnio 4 dalies nuostatos valstybėse narėse būtų taikomos vienodai, Komisija parengia bendras jos taikymo rekomendacijas. Koordinavimo institucija nedelsdama informuoja Komisiją apie 4 dalies taikymo taisykles, įskaitant 4 dalies antroje pastraipoje minėtus kriterijus bei minimalias dalis ir visus vėlesnius šių taisyklių pakeitimus.

▼B

7 straipsnis

Patikrinimo operacijų, kurias trečiosios šalys atlieka prieš importuodamos į Bendriją, patvirtinimas

1. Reglamento (EB) Nr. 2200/96 46 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija trečiosios šalies prašymu gali patvirtinti atitikties patikrinimo operacijas, kurias ši trečioji šalis turi atlikti prieš importuodama prekes į Bendriją.

2. 1 dalyje paminėtas patvirtinimas gali būti suteiktas toms jo paprašiusioms trečiosioms šalims, kurių teritorijose į Bendriją eksportuojami produktai atitinka jiems skirtus Bendrijos prekybos standartus arba bent jau šiems lygiaverčius standartus.

Patvirtinime nurodoma trečiosios šalies oficiali institucija, kurios atsakomybe atliekamos 1 dalyje minimos patikrinimo operacijos. Ši institucija atsako už ryšius su Bendrija. Be to, patvirtinime nurodomos kontrolės įstaigos, kurioms pavesta tinkamai atlikti šiuos patikrinimus (toliau – trečiųjų šalių kontrolės įstaigos).

Patvirtinimas gali būti taikomas tik trečiosios šalies kilmės produktams ir gali būti taikomas tik tam tikriems produktams.

▼M1

1 dalyje nurodyto patvirtinimo tikslais Komisija gali pasinaudoti pagal Reglamento (EB) Nr. 2200/96 40 straipsnį vaisių ir daržovių sektoriuje įkurto specialaus inspektorių korpuso, kuris atliktų neplaninį patikrinimą, ar trečiojoje šalyje vykdomos patikrinimo operacijos atitinka šio straipsnio nuostatas, ir prireikus pateiktų rekomendacijas, kaip pagerinti tos trečiosios šalies į Bendriją eksportuojamų prekių atitikimo laipsnį, paslaugomis.

▼B

3. ►C1 Trečiųjų šalių kontrolės įstaigos turi būti oficialios įstaigos arba įstaigos ◄ kurias oficialiai patvirtinto 2 dalyje nurodyta institucija ir kurios suteikia patenkinamas garantijas, turi reikiamų darbuotojų, įrangos bei priemonių, kad galėtų atlikti patikrinimus taikydamos 9 straipsnio 1 dalyje nurodytus arba lygiaverčius metodus.

Kiekvienai partijai, patikrintai prieš įvežant ją į Bendrijos muitų teritoriją, trečiųjų šalių kontrolės įstaigos parengia I priede nustatytą arba Komisijos ir trečiosios šalies sutarimu priimtą kitokios formos atitikties sertifikatą. Kai eksportuojama siunta susideda iš kelių partijų, pastarųjų atitiktį gali patvirtinti vienas sertifikatas, kuriame yra aiškiai nurodytos atskiros šią siuntą sudarančios partijos.

▼M1

1 dalyje nurodyto patvirtinimo tikslais šios dalies antrojoje pastraipoje numatytiems sertifikatams nustatomos standartinės formos.

Sertifikate įrašomas žodis „originalas“. Kai reikalaujama papildomų egzempliorių, jame turėtų būti įrašytas žodis „kopija“. Bendrijos kompetentingos institucijos tik sertifikato originalą priima kaip galiojantį dokumentą.

Formos išmatavimai – 210 × 297 mm; leistini ilgio nuokrypiai – plius 8 mm arba minus 5 mm. Naudojamas baltas popierius, be mechaninių medienos priemaišų, rašymui skirto dydžio ir sveriantis ne mažiau kaip 40 g/m^2.

Formos spausdinamos ir pildomos viena iš oficialiųjų Bendrijos kalbų.

Formos pildomos mechaniniu-grafiniu arba panašiu būdu.

Įrašų negalima trinti arba rašyti ant viršaus. Bet kokie pakeitimai daromi netikslią informaciją išbraukiant ir, kur reikia, įrašant reikalingą. Prie tokių pakeitimų pasirašo juos įrašęs asmuo, o juos patvirtina – dokumentą išduodančios institucijos.

Kiekviename sertifikate turi būti nurodytas jo serijos numeris, išspausdintas arba ne, pagal kurį dokumentas identifikuojamas, ir jį antspauduoja išduodanti institucija, pasirašo – tą daryti įpareigotas asmuo arba asmenys.

Sertifikatą išdavusi institucija pasilieka visų išduotų sertifikatų kopijas.

4. Komisija gali laikinai sustabdyti patvirtinimą, jei nustato, kad didelę partijų ir (arba) kiekių dalį sudarančios prekės neatitinka trečiosios šalies kontrolės įstaigos išduotuose atitikties sertifikatuose nurodytos informacijos, arba jei gautas nepatenkinamas atsakymas į reikalavimą atlikti 5a dalyje minimus patikrinimus *a posteriori*.

▼B

5. Valstybės narės importo vietoje tikrina kiekvienos trečiosios šalies šiame straipsnyje nurodytomis sąlygomis importuojamų produktų atitiktį standartams, tikrindamos didelę pagal minėtas sąlygas importuojamų siuntų ir kiekių dalį. Ši dalis turi būti pakankama, kad trečiųjų šalių kontrolės įstaigos užtikrintų atitikimą Bendrijos taisyklėms. Valstybės narės užtikrina, kad patikrintoms partijoms, neatitinkančioms prekybos standartų, būtų taikomos 9 straipsnio 3 dalyje nustatytos priemonės.

Jei patikrinimų metu atskleidžiami dideli pažeidimai, apie tai valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai, o kontrolės įstaigos padidina pagal šio straipsnio nuostatas tikrintiną siuntų bei kiekių dalį.

▼M2

Jei valstybė narė nustato mokestį, padengiantį su šioje dalyje nurodytais patikrinimais susijusias išlaidas, to mokesčio dydis turi atspindėti išlaidas, patirtas tikrinant mažesnę siuntų bei kiekių dalį, nei atliekant 6 straipsnyje nurodytus patikrinimus.

▼M1

5a. Kai kyla abejonių dėl 3 dalies antrojoje pastraipoje minimo sertifikato autentiškumo arba jame nurodytos informacijos tikslumo, atliekamas patikrinimas *a posteriori*.

Bendrijos kompetentinga institucija sertifikatą arba jo kopiją grąžina 2 dalies antrojoje pastraipoje nurodytam trečiosios šalies oficialiam atstovui ir prireikus nurodo užklausimo motyvus bei visą gautą informaciją, leidžiančią daryti prielaidą, kad sertifikatas nėra autentiškas arba jame nurodyta informacija netiksli. Komisija kuo greičiau supažindinama su reikalavimais atlikti patikrinimus *a posteriori* ir kiekvieno užklausimo rezultatais.

Kai reikalaujama atlikti patikrinimą *a posteriori*, suinteresuotas produktų importuotojas gali paprašyti kompetentingų kontrolės institucijų, kad šios atliktų 6 straipsnyje nurodytą atitikties patikrinimą.

▼B

6. Koordinuojanti institucija kiekvieną ketvirtį, ne vėliau kaip iki kito ketvirčio pabaigos, praneša Komisijai pagal trečiąsias šalis ir pagal produktus, partijų skaičių bei bendrą kiekį, importuotus remiantis 1 dalimi, partijų skaičių bei kiekius, kurių atitiktis buvo patikrinta remiantis 5 dalimi, ir informaciją apie partijas, kurios, kaip nustatė kontrolės įstaigos, neatitinka trečiųjų šalių kontrolės įstaigų išduotuose atitikties sertifikatuose pateiktų duomenų, nurodydama kiekvienos tokios partijos kiekį ir defektų pobūdį.

7. Muitinės suteikia koordinuojančiai institucijai ir (arba) kontrolės įstaigoms visą informaciją, kurios reikia šio straipsnio nuostatoms taikyti.

▼M1

8. Taikant šį straipsnį, turi būti nustatyta Bendrijos ir visų suinteresuotų trečiųjų šalių administracinio bendradarbiavimo tvarka.

Tam tikslui suinteresuotos trečiosios šalys išsiunčia Komisijai visą su patikrinimo operacijomis susijusią informaciją, pirmiausia kontrolės institucijų naudojamų antspaudų pavyzdžius, o prireikus – nedelsdamos išsiunčia bet kokius šios informacijos pasikeitimus.

Šią informaciją ir visus tolesnius jos pakeitimus Komisija praneša valstybių narių koordinuojančioms institucijoms, kurios informuoja muitines ir kitas savo kompetentingas institucijas.

Kai nustatoma administracinio bendradarbiavimo tvarka, Komisija, atsižvelgdama į kiekvieną svarbų informacijos, trečiosios šalies perduotos minėto administracinio bendradarbiavimo kontekste, ir į jos perduotų oficialaus atstovo bei kontrolės įstaigų pavadinimų bei adresų pasikeitimą, *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (C serijoje) tuo tikslu paskelbia pranešimą.

▼B

8 straipsnis

Perdirbimui skirti produktai

1. Šiame reglamente perdirbimui skirti produktai yra švieži vaisiai ir daržovės, kuriems taikomi prekybos standartai ir kurie yra atvežti į perdirbimo įmones, kuriose jie perdirbami į produktus, klasifikuojamus kitoje KN pozicijoje nei pradiniai švieži produktai.

2. Į trečiąsias šalis eksportuojamiems produktams ir į Bendriją importuojamiems produktams kompetentingos kontrolės įstaigos išduoda II priede numatytus perdirbimo sertifikatus, jei šie produktai yra skirti perdirbti ir dėl to pagal Reglamento (EB) Nr. 2200/96 3 straipsnio 3

▼B

dalies a punktą jiems netaikomi prekybos standartai. Minėtos įstaigos užtikrina, kad būtų laikomasi 3 dalyje nustatytų specialių ženklinimo etiketėmis nuostatų.

3. Importo atveju kompetentinga kontrolės įstaiga, išdavusi bet kurį 2 dalyje minimą sertifikatą, nedelsdama išsiunčia valstybės narės, kurioje bus perdirbami produktai, koordinuojančiai institucijai sertifikato kopiją ir visą tolesnę informaciją, būtiną galimam perdirbimo operacijų patikrinimui. Perdirbusi produktus, perdirbimo įmonė grąžina sertifikatą kompetentingai kontrolės įstaigai, kuri užtikrina, kad produktai iš tikrųjų buvo perdirbti.

4. Ant perdirbimui skirtų produktų pakuočių turi būti aiškiai užrašyta: „skirta perdirbti“ arba kitokia panaši formuluotė. Vežant dideliais kiekiais tiesiai į transporto priemonę pakrautas prekes, ši nuoroda pateikiama prekes lydinčiame dokumente arba transporto priemonės viduje aiškioje vietoje pritvirtintame užraše.

5. Valstybės narės imasi visų, jų nuomone, būtinų priemonių, ypač tų, kurios yra susijusios su bendradarbiavimu su kitomis valstybėmis narėmis, kad perdirbimui skirtos prekės iš gamybos regiono nebūtų išvežamos kaip šviežių produktų rinkai skirtos prekės.

9 straipsnis

Patikrinimo būdas

1. Šiame reglamente numatyti atitikties patikrinimai, išskyrus atliekamus mažmeninio pardavimo galutiniam vartotojui vietose, vykdomi taikant IV priede nurodytus metodus, nebent šiame reglamente būtų nurodyta kitaip.

Valstybės narės nustato atskirą atitikties patikrinimo mažmeninio pardavimo galutiniam vartotojui vietose tvarką.

2. Jei inspektoriai nustato, kad prekės atitinka prekybos standartus, kontrolės įstaiga gali išduoti I priede nustatytą atitikties sertifikatą. ►C1 Jis visada išduodamas importo arba eksporto etape. ◄

3. Jei prekės neatitinka standartų, kontrolės įstaiga prekiautojams arba jų atstovams pateikia neatitikimo išvadas. Prekės, kurių atžvilgiu buvo pateiktos išvados, kad jos neatitinka standartų, gali būti vežamos tik tokias išvadas pateikusiai kontrolės įstaigai leidus. Šis leidimas gali būti išduotas atsižvelgiant į kontrolės įstaigos nustatytus reikalavimus.

Prekiautojai gali nuspręsti visas arba tik kai kurias prekes sutvarkyti taip, kad jos atitiktų keliamus reikalavimus. Sutvarkytomis prekėmis negalima prekiauti tol, kol kompetentinga kontrolės įstaiga visais tinkamais būdais neužtikrino, kad jos iš tikrųjų sutvarkytos. Prireikus ji išduoda partijai arba jos daliai I priede nustatytą atitikties sertifikatą, tačiau tik tada, kai prekės atitinka standartus.

▼M2

Jei kontrolės įstaiga pripažįsta prekiautojo pageidavimą sutvarkyti prekes taip, kad šios atitiktų kitos valstybės narės standartus nei tos, kurioje patikrinimo metu buvo nustatytas jų neatitikimas, valstybės narės imasi bet kurių, jų nuomone, tinkamų priemonių, ypač tarpusavio bendradarbiavimo, kad patikrintų, ar minėtos prekės iš tikrųjų sutvarkytos taip, kad atitiktų standartus.

Jei prekių neįmanoma nei sutvarkyti taip, kad jos atitiktų standartus, nei panaudoti gyvūnų šėrimo, pramoninio perdirbimo arba kita ne maistine paskirtimi, kontrolės įstaiga prireikus gali pareikalauti, kad prekiautojai imtųsi atitinkamų priemonių, užtikrinančių, kad minimais produktais nebūtų prekiaujama.

Prekiautojai įpareigojami teikti informaciją, kuri, valstybių narių nuomone, būtina šios pastraipos taikymui.

▼B

10 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

1. Valstybės narės, kurios teritorijoje nustatoma, kad kitos valstybės narės prekių partija neatitinka standartų dėl defektų arba gedimo, kurie galėjo būti nustatyti prekes pakuojant, kontrolės įstaigos apie šiuos dar iki didmeninės prekybos etapo, įskaitant paskirstymo centrus, nustatytus atvejus nedelsdamos praneša kitų valstybių narių, kurios gali būti suinteresuotos, institucijoms.

2. Jei nustatoma, kad standartų neatitinka daugelis iš trečiosios šalies importuojamų prekių, atitinkamos valstybės narės koordinuojanti institucija apie tai nedelsdama praneša Komisijai ir kitų valstybių narių, kurios gali būti suinteresuotos, koordinuojančioms institucijoms, kurios toliau tinkamai savo teritorijoje paskleidžia šią informaciją. Informacija Komisijai perduodama Komisijos nurodyta elektroninio ryšio sistema.

3. ►C1 Taikant šį reglamentą, produktų, kuriems yra patvirtinti prekybos standartai, sąskaitose faktūrose ir ◄ lydraščiuose turi būti nurodyta kokybės klasė, produktų kilmės šalis, o tam tikrais atvejais ir tai, kad jie yra skirti perdirbti. Šis reikalavimas netaikomas mažmeniniams pardavimams galutiniam vartotojui.

11 straipsnis

1. Reglamentas (EEB) Nr. 2251/92 panaikinamas.

2. Prekiautojai, kurių siunčiamos prekės, remiantis Reglamento (EEB) Nr. 2251/92 6 straipsniu, atleistos nuo patikrinimų, iki ►M2 2003 m. birželio 30 d. ◄ prie pakuotės gali tvirtinti to reglamento III priede nurodytą etiketę.

3. Pagal Reglamento (EEB) Nr. 2251/92 3 straipsnio 9 dalį išduoti patikrinimo sertifikatai galioja iki datos, nurodytos jų 12 langelyje. Perdirbimo sertifikatai, išduoti remiantis Reglamento (EEB) Nr. 2251/92 10 straipsniu, galioja iki 2002 m. sausio 31 d.

12 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2002 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

I PRIEDAS

ATITIKTIES BENDRIJOS ŠVIEŽIŲ VAISIŲ IR DARŽOVIŲ PREKYBOS STANDARTAMS SERTIFIKATAS

1. Prekiautojas	**Šviežių vaisių ir daržovių atitikties Reglamento (EB) Nr. 2200/96 nurodytiems prekybos standartams sertifikatas** **Nr.** …… (Šis sertifikatas skirtas tik kontrolės įstaigoms)		
2. Pakuotėje nurodytas pakuotojas (jei tai ne prekiautojas)	3. Kontrolės įstaiga		
	4. Patikrinimo vieta/kilmės šalis (1)	5. Paskirties regionas arba šalis	
6. Transporto priemonės identifikavimas			7. ☐ vidaus prekyba ☐ importas ☐ eksportas
8. Pakuotės (numeris ir tipas) – – – –	9. Produkto rūšis (veislė, jei nurodyta standarte)	10. Kokybės klasė	11. Bendra masė kg bruto/neto (2)

12. Anksčiau paminėta kontrolės įstaiga, patikrinusi prekių pavyzdžius, patvirtina, kad pirmiau nurodytos prekės patikrinimo metu atitiko Reglamento (EB) Nr. 2200/96 2 straipsnyje nurodytus galiojančius prekybos standartus

……

Numatyta muitinė: atvykimas/išvykimas (2)

Galiojimo laikas:..... dienų ……

Išdavimo vieta ir data — Kontrolės įstaiga

…… ……

Inspektorius: Parašas

(pavardė didžiosiomis raidėmis)

13. Pastabos

(1) Reeksportuojant prekes, jų kilmę nurodyti 9 langelyje.
(2) Nereikalingą išbraukti.

▼B

II PRIEDAS

8 STRAIPSNIO 2 DALYJE MINIMAM PRAMONINIAM NAUDOJIMUI SKIRTŲ ŠVIEŽIŲ VAISIŲ IR DARŽOVIŲ, KURIEMS TAIKOMI BENDRIJOS PREKYBOS STANDARTAI, SERTIFIKATAS

1. Prekiautojas	**Pramoninio naudojimo sertifikatas** **(Šviežių vaisiai ir daržovės, kuriems taikomi Reglamente (EB) Nr. 2200/96 nurodyti prekybos standartai)** **Nr. .....**	
2. Transporto priemonės identifikavimas	3. Sertifikatą išdavusi kontrolės įstaiga	
4. Numatyta pramoninė paskirtis/Perdirbėjo pavadinimas ir adresas	5. Regiono, kuriame bus perdirbami produktai, kontrolės įstaiga	
6. ►(0) Pakuočių skaičius arba žodis „nepakuota“ ◄	7. Prekių pobūdis/kilmės šalis	8. Bendra masė kg bruto/neto (1)
9. .... Numatyta muitinė: atvykimas/išvykimas (1) (Išdavimo vieta ir data) Kontrolės įstaigos antspaudas .... Inspektorius: Parašas (pavardė didžiosiomis raidėmis)		
10. Pastabos		
11. Perdirbėjas patvirtina, kad pirmiau nurodytas produktas yra perdirbtas. Vieta ir data: Parašas Antspaudas		
12. Perdirbus 6, 7 ir 8 langeliuose nurodytas prekes šis sertifikatas su 11 langelyje nurodyto perdirbėjo parašu ir antspaudu grąžinamas 5 langelyje nurodytai kontrolės įstaigai.		

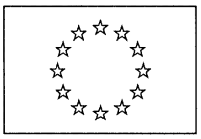
(1) Nereikalingą išbraukti.

►(1) C1

▼**M1**

III PRIEDAS

4 straipsnio 3 dalyje minimas pavyzdys

	Reglamentas (EB) Nr. 1148/2001 Nr. (Valstybė narė)

“

▼M2

IV PRIEDAS

9 straipsnio 1 dalyje minimi patikrinimo metodai

Pastaba: Toliau nurodyti patikrinimo metodai remiasi šviežių vaisių ir daržovių kokybės kontrolės įgyvendinimo gairių nuostatomis, kurias patvirtino JT/EKE (Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos) Greitai gendančių prekių standartizacijos ir kokybės gerinimo darbo grupė.

1. SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI

a) **Atitikties patikrinimas**

Patikrinimas, kurį inspektorius pagal šį reglamentą atlieka siekdamas patikrinti vaisių ir daržovių atitiktį Reglamente (EB) Nr. 2200/96 nurodytiems prekybos standartams.

Tikrinimą sudaro:

— tam tikrais atvejais, identiškumo ir dokumentų patikrinimas: partiją lydinčių dokumentų arba sertifikatų ir (arba) Reglamento (EB) Nr. 1148/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos trečioje įtraukoje ir 5 straipsnio 1a dalies d punkte nurodytų registrų patikrinimas ir prekių bei minėtuose dokumentuose nurodytos informacijos atitikimo patikrinimas,

— ►C2 iš partiją sudarančių prekių paimtų mėginių fizinis patikrinimas ◄ siekiant užtikrinti, kad ši partija atitinka visus prekybos standartuose nustatytus reikalavimus, įskaitant pakuočių pateikimo bei ženklinimo nuostatas ir pakavimą.

b) **Inspektorius**

Kompetentingos kontrolės įstaigos įgaliotas asmuo, turintis reikiamą išsilavinimą ir nuolat tobulinantis savo žinias, kurios leistų jam atlikti atitikties patikrinimus.

c) **Siunta**

Kontrolės metu nustatytas ir dokumente nurodytas konkretaus prekiautojo skirtos parduoti produkcijos kiekis. Siuntą gali sudaryti vienos arba kelių rūšių produkcija: ji gali susidėti iš vienos ar kelių šviežių vaisių ir daržovių partijų.

d) **Partija**

Vienoje vietoje atliekamos kontrolės metu esantis produkcijos kiekis, turintis panašias charakteristikas pagal toliau išvardytus požymius:

— pakuotojas ir (arba) siuntėjas,

— kilmės šalis,

— produkcijos pobūdis,

— produkcijos klasė,

— dydis (jei produkcija skirstoma pagal dydį),

— veislė arba prekės komercinis tipas (atsižvelgiant į atitinkamas standarto nuostatas),

— pakavimo tipas ir pateikimo būdas.

Tačiau, jeigu tikrinant siuntas neįmanoma atskirti partijų ir (arba) atskirų partijų pateikimo formos, visos konkrečios siuntos partijos gali būti laikomos viena partija, jei jos yra panašios produkcijos rūšies, siuntėjo, kilmės šalies, klasės ir veislės arba komercinio tipo atžvilgiu, jei pastarasis nurodytas standarte.

▼C2

e) **Mėginių ėmimas**

Atitikties patikrinimo metu iš partijos laikinai paimtas bendras mėginys.

▼M2

▼C2

f) **Pirminis mėginys**

Iš partijos paimta pakuotė arba, kai produkcija nesupakuota, iš partijos tam tikros vietos paimtas kiekis.

▼M2

►C2 g) **Jungtinis mėginys**

Keli iš partijos paimti tipiniai pirminiai mėginiai ◄, kurių kiekio pakanka pagal visus kriterijus įvertinti partiją.

▼C2

h) **Antrinis mėginys**

Riešutų antrinis mėginys yra tipinis produkto kiekis, sveriantis nuo 300 g iki 1 kg, paimtas iš kiekvieno pirminio mėginio, esančių jungtiniame mėginyje. Jei pirminį mėginį sudaro supakuoti maisto produktai, antrinis mėginys yra viena pakuotė.

▼M2
▼C2

i) **Sudėtiniai mėginiai**

Riešutų sudėtinis mėginys yra ne mažiau kaip 3 kg sveriantis iš jungtinio mėginio paimtų visų antrinių mėginių mišinys. Sudėtiniame mėginyje riešutai turi būti vienodai sumaišyti.

▼M2

j) **Sumažintieji mėginiai**

▼C2

Tam tikras iš jungtinio mėginio paimtas tipinis produkcijos kiekis, kurio pakanka įvertinti tam tikrus atskirus kriterijus. Riešutų sumažintąjį mėginį turi sudaryti ne mažiau kaip 100 iš sudėtinio mėginio paimtų riešutų. Iš jungtinio mėginio gali būti paimti keli sumažintieji mėginiai.

▼M2

k) **Pakuotės**

Atskirai supakuota partijos dalis, įskaitant turinį. Pakuojama taip, kad daugybę prekinių vienetų arba produktų, birių ar supakuotų, būtų lengviau tvarkyti ir transportuoti, t. y. išvengti jų apgadinimo fiziškai tvarkant ar transportuojant. Kelių, geležinkelių, laivų ir lėktuvų konteineriai nelaikomi pakuotėmis. Kai kuriais atvejais pakuotė yra prekinė pakuotė.

l) **Prekinės pakuotės**

Atskirai supakuota partijos dalis, įskaitant turinį. Prekinės pakuotės pakuojamos taip, kad prekinis vienetas galutiniam naudotojui arba vartotojui būtų pristatytas į pirkimo vietą. Prekines pakuotes sudarančios fasuotės yra pakavimas maisto produktą apgaubiant visiškai arba iš dalies, bet nesudarant galimybės jo pakeisti atidarant arba pakeičiant pakuotę.

2. ATITIKTIES PATIKRINIMO ĮGYVENDINIMAS

a) **Bendra pastaba**

▼C2

Fizinis patikrinimas atliekamas įvertinant jungtinius mėginius, atsitiktinai paimtus iš skirtingų tikrinamos partijos vietų. Jis remiasi prielaida, jog partija atitinka jungtinį mėginį.

▼M2

b) **Partijų identifikavimas ir (arba) bendro įspūdžio apie siuntą susidarymas**

Partijos identifikuojamos remiantis jų ženklinimu arba kitais kriterijais, pavyzdžiui, Tarybos direktyvoje 89/396/EEB ([1]) nustatytomis nuorodomis. Bendrą įspūdį apie iš kelių partijų susidedančias siuntas inspektoriui reikia susidaryti pagal siuntų lydimuosius dokumentus arba deklaracijas. Tuomet jis nustato, kaip pateiktos partijos atitinka šiuose dokumentuose nurodytą informaciją.

Jei produkcija turi būti arba jau yra pakrauta į transporto priemonę, siunta identifikuojama pagal transporto priemonės registracijos numerį.

([1]) OL L 186, 1989 6 30, p. 21.

▼M2

c) **Produkcijos pateikimas**

Inspektorius nusprendžia, kurias pakuotes reikia patikrinti. Produkciją pateikia ūkio subjektas arba jo atstovas. Šią procedūrą sudaro jungtinio bandinio pateikimas.

▼C2

Jei reikia imti sumažintuosius arba antrinius mėginius, juos nustato pats inspektorius iš jungtinio mėginio.

▼M2

d) **Fizinis patikrinimas**

— ►C2 Pakuotės ir pateikimo įvertinimas remiantis pirminiais mėginiais: ◄

remiantis prekybos standartų nuostatomis, tiriamas pakuotės, įskaitant jos viduje esančias medžiagas, tinkamumas ir švarumas. Jei leidžiama naudoti tik tam tikras pakuočių rūšis, inspektorius patikrina, ar būtent tokios yra naudojamos.

— ►C2 Ženklinimo patikrinimas remiantis pirminiais mėginiais: ◄

pirmiausia nustatoma, ar produkcija yra paženklinta pagal prekybos standartus. Kontrolės metu tikrinama, ar ženklinimas yra tikslus ir (arba) kokio masto pakeitimą reikia padaryti.

▼C2

Atskirai į polietileną suvynioti vaisiai ir daržovės nelaikomi sufasuotais maisto produktais, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/13/EB ir jų nebūtina ženklinti laikantis prekybos standartų. Tokiais atvejais polietileninė pakuotė gali būti laikoma paprasta apsauga, skirta trapiems produktams.

▼M2

— ►C2 Produkcijos atitikties patikrinimas imant jungtinį mėginį, sudėtinį ir (arba) sumažintąjį mėginius:

inspektorius nustato jungtinio mėginio dydį taip, kad galėtų įvertinti partijas. Jis atsitiktinai pasirenka tikrintinas pakuotes, o kai produkcija nesupakuota – partijos vietas, iš kurių imami atskiri mėginiai.

Pažeistos pakuotės nenaudojamos imant jungtinį mėginį. Jos turėtų būti atidėtos, o prireikus gali būti tiriamos atskirai, sudarant atskirą ataskaitą.

Siuntos, kuri pripažįstama nepatenkinama, jungtinis mėginys turėtų būti sudarytas iš toliau nurodytų kiekių: ◄

Supakuota produkcija

Partijoje esančių pakuočių skaičius	►C2 Reikalingų paimti pakuočių skaičius (pirminiai mėginiai) ◄
Iki 100	5
Nuo 101 iki 300	7
Nuo 301 iki 500	9
Nuo 501 iki 1 000	10
Daugiau kaip 1 000	15 (mažiausiai)

►C2 Nepakuota produkcija ◄

Partijoje esantis kiekis kilogramais arba ryšelių skaičius partijoje	►C2 Pirminių mėginių kiekis kilogramais arba ryšelių skaičius ◄
Iki 200	10
Nuo 201 iki 500	20
Nuo 501 iki 1 000	30
Nuo 1 001 iki 5 000	60
Daugiau kaip 5 000	100 (mažiausiai)

▼M2

►C2 Vaisių ir daržovių, kurie vežami nesupakuoti (kurių vieno vieneto masė yra didesnė nei 2 kg), pirminius mėginius turėtų sudaryti ne mažiau kaip penki vienetai. ◄ Jei partiją sudaro mažiau kaip 5 pakuotės arba jeigu ji sveria mažiau kaip 10 kg, tikrinama visa partija.

Jei po patikrinimo inspektorius įsitikina, kad sprendimo priimti nepavyks, jis gali atlikti kitą patikrinimą ir galutiniu rezultatu paskelbti abiejų patikrinimų vidurkį.

Tam tikri kriterijai, pavyzdžiui, subrendimo ir (arba) sunokimo laipsnis arba vidinių defektų buvimas arba nebuvimas, gali būti tikrinami remiantis sumažintaisiais mėginiais; tai ypač taikoma kontrolei, kurios metu sunaikinama produkto prekinė vertė. ►C2 Tokiu atveju imamas tokio dydžio minimalus sumažintasis mėginys, kurio būtinai reikia norint įvertinti partiją. Tačiau jeigu nustatoma arba įtariama, kad yra defektų, sumažintasis mėginys neturi viršyti daugiau kaip 10 % pradžioje patikrinimui paimto jungtinio mėginio. ◄

e) **Produkcijos patikrinimas**

Tikrinant iš pakuotės turi būti išimama visa produkcija; inspektorius tik tada gali to nedaryti, kai tikrina riešutus arba kai pakuotės tipas ir pateikimo forma leidžia tikrinti neišpakavus. ►C2 Vienodumo, atitikimo minimaliems reikalavimams, kokybės klasių ir dydžio patikrinimai atliekami remiantis jungtiniu mėginiu, o tikrinant riešutus – sudėtiniu mėginiu. ◄ Nustatęs defektus, inspektorius nustato, kokią kiekio ar svorio dalį sudaro standarto neatitinkanti produkcija.

Subrendimo ir (arba) sunokimo laipsnis gali būti tikrinamas naudojant prekybos standartuose tam tikslui nustatytais instrumentais ir metodais arba remiantis priimta praktika.

f) **Patikrinimo rezultatų ataskaita**

Tam tikrais atvejais išduodami 9 straipsnyje nurodyti dokumentai.

Jei nustatomi defektai, prekiautojui arba jo atstovui turi būti raštu pranešta apie neatitikimo priežastis. Jei produkto atitikimą standartams galima pasiekti pakeitus ženklinimą, prekiautojas arba jo atstovas turi būti apie tai informuoti.

Jei nustatomi produkto defektai, nurodomas standarto neatitinkančių produktų procentas.

g) **Vertės sumažėjimas po atitikties patikrinimo**

▼C2

Patikrintas jungtinis mėginys atiduodamas prekiautojui arba jo atstovui.

Kontrolės įstaiga neprivalo grąžinti tikrinant sugadintų jungtinio mėginio sudedamųjų dalių.